

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 2 โครินธ์

ผู้ที่เขียนจดหมายฉบับนี้คือเปาโล เขียนในปีค.ศ. 57 ในจดหมายฉบับที่ 2 ซึ่งเขียนถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์นี้ เปาโล มีความชื่นชมยินดีเพราะ คน ที่ เคย ประพฤติผิด ประเวณี นั้น ได้กลับใจ ใหม่แล้ว เปาโล พูด ถึง ความ กระวนกระวาย และ ความ ทุกข์ใจ ของ ท่าน และ ว่า ท่าน ได้รับความบรรเทาใจเมื่อที่ตัสไปหาท่าน เปาโลอ้างอีกครั้งว่าท่านเป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ และบอกให้คริสตจักรเตรียมพร้อมที่จะต้อนรับท่านเมื่อท่านจะไปเยี่ยมเยียนเขาในไม่ช้านี้ดูเหมือนว่าที่ตัสเป็นผู้ส่งจดหมายฉบับนี้ไปถึงเมืองโครินธ์

ในบทที่ 8 และ 9 มีคำสอนที่ดีมากเกี่ยวกับการถวายทรัพย์ของคริสเตียน

ภาระหนัก และความ ทุกข์ยาก ของ เปาโล การ ปลอบประโลมใจและความช่วยเหลือจากพระเจ้า

¹ เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และทิโมธีน้องของเรา เรียน คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์ และบรรดาวิสุทธิชนที่อยู่ทั่ว แคว้น อา คา ยา ² ขอ พระคุณ และ สันติสุข ซึ่ง มา จากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์เจ้าจงมีแก่ท่านทั้งหลายเถิด ³ จงสรรเสริญพระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงความเมตตา พระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทุกอย่าง ⁴ พระองค์ผู้ทรงปลอบประโลมใจเราในการทุกข์ยาก

ทั้ง สิ้น ของ เรา เพื่อ เรา จะ สามารถ ปล่อย ประโลม ใจ คน เหล่า นั้น ที่ มีความ ทุกข์ ยาก อย่าง ใด อย่าง หนึ่ง ได้ ด้วยการ ปล่อย ประโลม ใจ ซึ่ง ตัว เรา เอง ได้รับ จาก พระเจ้า ⁵ เพราะ ว่า เรา มี ส่วน ทน ทุกข์ กับ พระ คริสต์ มาก ฉะนั้น ใด การ ปล่อย ประโลม ใจ ของ เรา เนื่อง จาก พระ คริสต์ ก็ มาก ฉะนั้น ⁶ ที่ เรา ทน ความ ทุกข์ ยาก นั้น ก็ เพื่อให้ ท่าน ทั้ง หลาย ได้ ความ ชู ใจ และ ความ รอด หรือ ที่ เรา ได้ รับ การ ปล่อย ประโลม ใจ นั้น ก็ เพื่อให้ ท่าน ทั้ง หลาย ได้ รับ ความ ชู ใจ และ ความ รอด ซึ่ง ทำให้ ท่าน ทั้ง หลาย เพียร สู้ ทน ความ ทุกข์ เหมือน อย่าง เรา ได้ ทน นั้น ⁷ เรา จึง มี ความ หวัง แน่น อน ใน ท่าน ทั้ง หลาย เพราะ เรา รู้ ว่า ท่าน ทั้ง หลาย ได้ มี ส่วน ใน ความ ทุกข์ ยาก ฉะนั้น ใด ท่าน ทั้ง หลาย จะ ได้ มี ส่วน ใน การ ปล่อย ประโลม ใจ ฉะนั้น ⁸ พี่น้อง ทั้ง หลาย เรา ยาก ให้ ท่าน ทราบ ถึง ความ ทุกข์ ยาก ที่ เกิด แก่ เรา ใน แคว้น เอเซีย ซึ่ง ทำให้ เรา หนัก ใจ จน เหลือ กำลัง จน เรา เกือบ หมด หวัง ที่ จะ เอา ชีวิต รอด มา ได้ ⁹ ที่ จริง เรา คาด ว่า เรา ถึง ที่ ตาย แล้ว แต่ ที่ เป็น เช่น นี้ ก็ เพื่อ มี ให้ เรา ไว้ ใจ ใน ตนเอง แต่ ให้ ไว้ ใจ ใน พระเจ้า ผู้ ทรง โปรด ให้ คน ทั้ง ปวง พ้น จาก ความ ตาย ¹⁰ พระองค์ ทรง ช่วย เรา ให้ พ้น จาก ความ ตาย อัน ใหญ่ หลวง และ พระองค์ จะ ทรง ช่วย เรา อีก เรา ไว้ ใจ พระองค์ ว่า พระองค์ จะ ทรง ช่วย เรา ต่อ ไป อีก ¹¹ ท่าน ทั้ง หลาย จะ ช่วย เรา ได้ ด้วย การ อธิษฐาน เพื่อ เรา เพื่อ ว่า คน เป็น อัน มาก จะ ได้ ชอบ พระคุณ เพราะ เรา เนื่อง จาก ของ ประทาน ที่ ทรง ประทาน แก่ เรา อัน เป็นการ ทรง ตอบ คำ อธิษฐาน ของ คน เป็น อัน มาก นั้น

ความจริงใจและการรับใช้อันยิ่งใหญ่ของเปาโล

¹² นี่เป็นสิ่งที่เราชื่นชมยินดีได้ คือใจสำนึกผิดชอบของเรา เป็นพยานว่า เรา ได้ประพடுத்தตน เป็นที่ประจักษ์แก่โลก

และยิ่งกว่านั้นก็คือการประพடுத்த่ท่านทั้งหลาย ด้วยน้ำใจบริสุทธิ์ และด้วยความจริงใจ ซึ่งมาจากพระเจ้า และมีใช้ตามปัญญาฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามพระคุณของพระเจ้า

13 เพราะว่าเรา ไม่ได้เขียน เรื่องอื่น ถึงท่าน นอกจากเรื่องซึ่งท่าน ได้อ่าน และ ยอมรับ แล้ว และข้าพเจ้า ก็หวังว่าท่าน จะยอมรับ โดยตลอด 14 ตามที่พวกท่าน ยอมรับ เราบ้างแล้วว่า ใน วัน ของ พระเยซูเจ้า ท่าน ก็ภูมิใจ ใน เราได้ เช่นเดียวกับที่ เรา จะภูมิใจ ในท่าน 15 และใน ความไว้ใจนี้ ข้าพเจ้า ได้ประสงค์ว่าจะ ไปเยี่ยม พวกท่าน ก่อน เพื่อท่าน จะได้ประโยชน์สอง เท่า 16 ข้าพเจ้า ใคร่ จะ แวะเยี่ยม พวกท่าน ระหว่างที่ เดินทาง ไป ยัง แคว้น มาซิโดเนีย และเมื่อข้าพเจ้า กลับ จาก แคว้น มาซิโดเนีย ก็ จะ แวะเยี่ยม ท่านอีก ท่าน ก็ จะ ได้ ส่ง ให้ข้าพเจ้า ออกเดินทาง ไป ยัง แคว้นยูเดีย 17 ฉะนั้น เมื่อข้าพเจ้า หมายถึงที่จะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้า โลเลหรือ หรือสิ่งทีข้าพเจ้ามุ่งหมายไว้ข้าพเจ้าจะโครงการอย่าง เนื้อหนัง หรือ ซึ่งพร้อมที่จะกล่าวว่า มาไม่ มาส่งๆ ไป 18 แต่พระเจ้า ทรงสัตย์จริง แน่ฉันทได้ คำของเราทีกล่าวกับท่านก็มิใช่เป็น คำรับ หรือ ปฏิเสธ ส่งๆ ไป แน่ฉันทนั้น

19 เพราะว่า พระบุตร ของพระเจ้า คือ พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพวกเรา คือข้าพเจ้า กับ ลีลวานัส และทิโมธี ได้ประกาศแก่พวกท่านนั้น ไม่ใช่ จริง ไม่จริง ส่งๆ ไป แต่โดยพระองค์ นั้นล้วนแต่จริงทั้งสิ้น 20 บรรดาพระสัญญาของพระเจ้าก็เป็นจริงโดยพระเยซู เพราะเหตุนี้เราจึงพูดว่าเอเมนโดยพระองค์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า 21 บัดนี้ผู้ซึ่งทรงตั้งเรากับท่านทั้งหลายไว้ในพระคริสต์ และได้ทรงเจิมเราไว้ นั้น ก็คือพระเจ้า 22 และพระองค์ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย 23 ยิ่งกว่านั้นขอพระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายจิตใจของข้าพเจ้าว่า

ที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ไปถึงเมืองโครินธ์นั้น ก็เพื่อจะงดโทษพวกท่านไว้ก่อน ²⁴ เราไม่ใช่เป็นนายบังคับ ความเชื่อของพวกท่าน แต่ว่าเราเป็นผู้อุปการะความยินดีของท่าน เพราะท่านตั้งมั่นอยู่โดยความเชื่อ

2

การอภัยคนบาปที่สำนึกผิด

¹ แต่ข้าพเจ้า ได้ ตั้งใจ ไว้ว่า เมื่อมีความ ทุกข์อยู่ จะ ไม่ มา หา พวก ท่าน อีก ² เพราะ ถ้า ข้าพเจ้า ทำให้ พวก ท่าน เป็น ทุกข์ ใคร เล่า จะ ทำให้ ข้าพเจ้า มีความ ยินดี ก็คือ คน ที่ ข้าพเจ้า ทำให้ มีความ ทุกข์ นั้น แหละ ³ และ ข้าพเจ้า ได้ เขียน นข้อ ความ นั้น มา ถึง ท่าน เพื่อ ว่า เมื่อ ข้าพเจ้า มา ข้าพเจ้า จะ ไม่ ได้ รับ ความ ทุกข์ จาก คน เหล่า นั้น ที่ ควร จะ ทำให้ ข้าพเจ้า มีความ ชื่นชม ยินดี ข้าพเจ้า ไว้ใจ ใน พวก ท่าน ว่า ความ ยินดี ของ ข้าพเจ้า ก็ เป็น ความ ยินดี ของ ท่าน ด้วย ⁴ เพราะ ว่า ข้าพเจ้า เขียน ถึง ท่าน เพราะ ข้าพเจ้า มีความ ทุกข์ ระทม ใจ มาก และ น้ำตา ไหล มาก มาย มิใช่ เพื่อ จะ ทำให้ ท่าน เป็น ทุกข์ แต่ เพื่อ จะ ให้ ท่าน รู้จัก ความ รัก อย่าง มาก มาย ซึ่ง ข้าพเจ้า มี ต่อ ท่าน ทั้ง หลาย ⁵ แต่ถ้า ผู้ใด เป็น ต้น เหตุ ทำให้ เกิด ความ ทุกข์ ผู้ นั้น ก็ มิ ได้ ทำให้ ข้าพเจ้า เป็น ทุกข์ แต่ คน เดียว แต่ ได้ ทำให้ พวก ท่าน เป็น ทุกข์ บ้าง ด้วย เพราะ ข้าพเจ้า ไม่ อยาก จะ ปรัก ปรำ พวก ท่าน จน เหลือ เกิน ⁶ ที่ คน ส่วน มาก ได้ ลงโทษ คน เช่น นั้น ก็ พอ สมควร แล้ว ⁷ ฉะนั้น ท่าน ทั้ง หลาย ควร จะ ยกโทษ ให้ ผู้ นั้น และ ปลอบ ประโลม ใจ เขา ต่าง หาก กล่าว ว่า คน เช่น นั้น จะ จม ลง ใน ความ ทุกข์ เหลือ ล้น ⁸ ดังนั้น ข้าพเจ้า ขอ วิงวอน ท่าน ให้ ยืนยัน ความ รัก ต่อ คน นั้น ใหม่ ⁹ นี่ คือ เหตุ ที่ ข้าพเจ้า ได้ เขียน ถึง ท่าน หวัง จะ ลอง ใจ ท่าน ดู ว่า ท่าน จะ ยอม เชื่อ ฟัง ทุก ประการ หรือ ไม่ ¹⁰ ถ้า พวก ท่าน จะ ยก

โทษให้ผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้ผู้นั้นด้วย เพราะถ้าข้าพเจ้ายกโทษให้คนใดๆ ข้าพเจ้าได้ยกโทษให้ผู้นั้นเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายต่อพระพักตร์พระคริสต์ ¹¹ เพื่อไม่ให้ซาตานมีชัยเหนือเรา เพราะเรารู้กลอุบายของมันแล้ว ¹² นอกจากนี้เมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองโตรอัสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์นั้น มีประตูเปิดให้แก่ข้าพเจ้าโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ¹³ ข้าพเจ้ายังไม่มีความสะดวกเลย เพราะข้าพเจ้าไม่ได้พบทิตัสน้องของข้าพเจ้าที่นั่น ข้าพเจ้าจึงลาพวกนั้นเดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย

คริสเตียนเป็นกลิ่นแห่งชีวิตและกลิ่นแห่งความตาย

¹⁴ แต่ชอบพระคุณ พระเจ้า ผู้ทรงให้เรา มี ชัย เสมอ โดยพระคริสต์ และทรงโปรดประทาน กลิ่น หอม แห่ง ความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏด้วยตัวเราทุกแห่ง ¹⁵ เพราะว่าเราเป็น กลิ่นอัน หอม หวาน ของ พระคริสต์ จำเพาะพระเจ้า ในหมู่คนที่รอด และใน หมู่คนที่พินาศ ¹⁶ ฝ่ายหนึ่ง เป็นกลิ่นแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตาย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ชีวิต ใครเล่าจะมีความสามารถเหมาะสมกับพันธกิจเหล่านี้ ¹⁷ เพราะว่า เราไม่เหมือนคนเป็นอันมากที่ทำให้พระวณะของพระเจ้าเสื่อมเสีย แต่ว่าเราประกาศโดยอาศัยพระคริสต์ด้วยความจริงใจ อย่างคนที่มาจากพระเจ้าและอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า

3

คริสเตียนเป็นหนังสือแห่งพระคริสต์

¹ เรากำลังจะแนะนำตัวเราเองหรือ หรือว่าเราต้องการหนังสือ แนะนำ ตัว ให้แก่พวกท่าน เหมือนอย่าง คนบางคน หรือ เราต้องการหนังสือแนะนำตัวจากพวกท่านหรือ ² ท่านเอง เป็นหนังสือ ของเรา จารึก ไว้ที่ดวงใจของเรา ให้คนทั้ง

ปวง ได้รู้และได้อ่าน ³ ท่าน ปราภฏ เป็น หนังสือ ของ พระ คริสต์ ซึ่ง เรา เป็น ผู้ปรนนิบัติ และ ได้เขียน ไว้ มิใช่ด้วย น้ำ หมึก แต่ด้วย พระ วิญญาณ ของ พระเจ้า ผู้ทรง พระชนม์ และมี ได้เขียนไว้ที่แผ่นศิลา แต่เขียนไว้ที่แผ่นดวงใจมนุษย์ ⁴ และ เรา มี ความ ไว้ใจ ใน พระเจ้า โดย พระ คริสต์อย่าง นั้น ⁵ มิใช่เราจะ คิด ถือว่า สิ่งหนึ่ง สิ่งใด เกิด จาก ความ สามารถ ของเราเอง แต่ว่าความสามารถของเรามาจากพระเจ้า

การ เปรียบ เทียบ ระหว่าง สง่า ราศี ของ พระ ราชา บัญญัติและสง่าราศีของพระวิญญาณ

⁶ พระองค์จึง ทรง โปรด ประทาน ให้ เรา สามารถ เป็น ผู้ปฏิบัติได้ตาม พันธ สัญญา ใหม่ มิใช่ตาม ตัวอักษร แต่ตามพระวิญญาณ ด้วยว่าตัวอักษรนั้นประหารให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นประทานชีวิต ⁷ แต่ถ้าการปฏิบัติที่นำไป ถึง ความ ตาย ตาม ตัวอักษร ซึ่ง ได้เขียน และ จารึก ไว้ที่แผ่นศิลานั้น ยังมีรัศมี จนชนชาติอิสราเอลไม่สามารถจ้องมองหน้าของโมเสสได้เพราะรัศมีจากใบหน้าของท่าน ซึ่งเป็นรัศมีที่กำลังเสื่อมสูญไป ⁸ ดังนั้นการปฏิบัติตามพระวิญญาณจะไม่มีรัศมียิ่งกว่านั้นอีกหรือ ⁹ เพราะว่าถ้าการรับใช้สำหรับปรับโทษยังมีรัศมี การรับใช้สำหรับความชอบธรรมก็ยังมีรัศมีมากกว่านั้นอีก ¹⁰ อันที่จริงรัศมีซึ่งได้ทรงประทานให้นั้นก็อับแสงไปแล้ว เพราะถูกรัศมีอันเลิศประเสริฐ นั้น ได้ส่อง ช่ม เสีย หหมด ¹¹ เพราะถ้า สิ่งที่ได้จาง ไป ยัง เคย มีรัศมีถึงเพียงนั้น สิ่งซึ่งจะดำรงอยู่ก็จะมีรัศมีมากยิ่งขึ้นอีก ¹² เมื่อเรามีความหวังอย่างนั้นแล้ว เราจึงกล้ามากขึ้นที่จะพูด ¹³ และ ไม่ เหมือน โมเสส ที่เอา ผ้าคลุม หน้า ไว้ เพื่อไม่ให้ชน อิสราเอล เพ่งดู ความ เสื่อม ของ รัศมีที่ค่อยๆ จางไปนั้น ¹⁴ แต่จิตใจของเขาก็มีดบอดไป เพราะตลอดมา จนถึงทุกวันนี้ เมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเดิม ผ้าคลุมนั้นยัง

คงอยู่มิได้เปิดออก แต่ผ้าคลุมนั้นได้เปิดออกแล้วโดยพระคริสต์¹⁵ แต่ว่าตลอดมาถึงทุกวันนี้ ขณะใดที่เขาอ่านคำของโมเสส ผ้าคลุมนั้นก็ยังปิดบังใจของเขาไว้¹⁶ แต่เมื่อผู้ใดหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมนั้นก็เปิดออก¹⁷ บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณนั้น และพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น¹⁸ แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมองดูในกระจก และตัวเราก็เปลี่ยนไป เป็นเหมือนพระฉายาขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือมีสง่าราศี เป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า

4

เปาโล ผู้รับใช้สัตย์ซื่อของพระเจ้า

¹ เพราะเหตุที่เรามีการรับใช้นี้โดยได้รับพระกรุณา เราจึงไม่ย่อท้อ ² แต่เราได้ สละทิ้งกิจการต่างๆที่ไม่เชื่อสัตย์ซึ่งปิดบัง ชอน เร้น ไว้ คือไม่ได้ดำเนินอย่าง มีเล่ห์เหลี่ยม และไม่ได้พลิก แผลง พระ วาจา ของ พระเจ้า ด้วย วิธี การ อัน ล้อลวง แต่เราได้ มอบตัว ของ เรา ไว้ กับ จิตสำนึก ผิด ชอบ ของ คุณ ทั้ง ปวง โดยสำแดงความจริงในสายพระเนตรของพระเจ้า

ซาตานทำให้ตาของผู้ที่ไม่เชื่อมืดไป

³ แต่ถ้าชาวประเสริฐของเราถูกบังไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ ⁴ ส่วน คนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำให้ตาของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของชาวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา ⁵ ด้วยว่าเราไม่ได้ประกาศ

ตัวเราเอง แต่ได้ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ ประกาศ ตัวเราเอง เป็นผู้รับใช้ของท่านทั้งหลายเพราะเห็นแก่พระเยซู ⁶ เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้นผู้ได้ตรัสสั่งให้แสงสว่างออกมาจากความมืด ได้ทรงส่องสว่าง เข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามี แสงสว่าง แห่งความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้าปรากฏในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์

“ทรัพย์สินสมบัติในภพชาตินี้”

⁷ แต่ว่าเรามีทรัพย์สินสมบัติอยู่ในภพชาตินี้ เพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง

ความทุกข์ทรมานทำให้จิตใจภายในเจริญขึ้น

⁸ เราถูกขนาบรอบข้าง แต่ก็ไม่ถึงกับกระดิกไม่ไหว เราจนปัญญา แต่ก็ไม่ถึงกับหมดหวัง ⁹ เราถูกข่มเหง แต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง เราถูกตีลงแล้ว แต่ก็ไม่ถึงตาย ¹⁰ เราแบกความตาย ของ พระ เยซูเจ้าไว้ที่กาย เรา เสมอ เพื่อ ว่า ชีวิต ของ พระ เยซู จะ ปรากฏ ใน กาย ของ เรา ด้วย ¹¹ เพราะว่า พวกเรา ที่มีชีวิต อยู่ นั้น ต้อง ถูก มอบ ไว้แก่ความ ตาย อยู่ เสมอ เพราะเห็นแก่พระเยซู เพื่อว่าพระชนม์ชีพของพระเยซูจะได้ปรากฏในเนื้อหนังของเราซึ่งจะต้องตายนั้น ¹² เหตุฉะนั้น ความ ตาย จึง กำลัง ออก ฤทธิ์อยู่ในเรา แต่ชีวิตกำลัง ออก ฤทธิ์อยู่ในท่านทั้งหลาย ¹³ เพราะเรามีใจเชื่อเช่นเดียวกันตามที่เขียนไว้ว่า ‘ข้าพเจ้า เชื่อ แล้ว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูด’ เราก็มั่นใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงพูด ¹⁴ เรารู้ว่าพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเจ้า คืนพระชนม์ จะทรงโปรดให้เราเป็นขึ้นมาเช่นกันโดยพระเยซู และจะทรงพาเราเข้ามา

เฝ้าพร้อมกับท่านทั้งหลาย ¹⁵ เพราะว่าสิ่งสารพัดนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนเป็นจำนวนมากขึ้น ก็จะมีการขอบพระคุณมากยิ่งขึ้นเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ¹⁶ เหตุฉะนั้นเราจึงไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไปแต่จิตใจภายในนั้นก็ยังคงจำเริญูขึ้นใหม่ทุกวัน ¹⁷ เพราะว่าการทำงานที่ยากเล็กน้อยของเรา ซึ่งเราทำอยู่ประเดี๋ยวเดียวนั้น จะทำให้เรามีสง่าราศีใหญ่ยิ่งนิรันดร์ ¹⁸ ด้วยว่าเราไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เรามองเห็นอยู่ แต่เห็นแก่สิ่งของที่มองไม่เห็น เพราะว่า สิ่งของซึ่งมองเห็นอยู่นั้นเป็นของไม่ยั่งยืน แต่สิ่งซึ่งมองไม่เห็นนั้นก็ถาวรนิรันดร์

5

การเฝ้าคอยการเป็นขึ้นมาใหม่ด้วยใจจดจ่อ

¹ เพราะเรารู้ว่า ถ้าเรือนดินแห่งพลับพลาของเรานี้จะพังทำลายเสีย เราก็ยังมีที่อาศัยซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานให้ ที่มีได้สร้างด้วยมีอมมนุษย์ และตั้งอยู่เป็นนิตย์ในสวรรค์ ² เพราะ ว่า ใน ร่างกาย นี้ เรา ยัง ครวญ คร่ำ อยู่ มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะสวมที่อาศัยของเราที่มาจากสวรรค์ ³ ถ้าได้สวมเช่นนั้นแล้ว เราก็จะมีได้ถูกพบเห็นว่า เปลือยเปล่าอีก ⁴ เพราะว่าเราผู้อาศัยในพลับพลา นี้ จึง ครวญ คร่ำ เป็นทุกข์ มิใช่เพราะปรารถนาที่จะอยู่ตัวเปล่า แต่ปรารถนาจะสวมกายใหม่ นั้น เพื่อว่าร่างกายของเราซึ่งจะต้องตายนั้น จะ ได้ถูกชีวิตอมตะ กลืน เสีย ⁵ แต่พระเจ้า ทรง เป็น ผู้เตรียมเราไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำไว้กับเรา ⁶ เหตุฉะนั้นเรามั่นใจอยู่เสมอ รู้อยู่แล้วว่า ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้

เราอยู่ปราศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ⁷ (เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามที่ตามองเห็น) ⁸ เรามีความมั่นใจ และเราปรารถนาจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าอยู่ในร่างกายนี้ ⁹ เหตุฉะนั้นเราตั้งเป้าของเราว่า จะอยู่ในกายนี้ก็ดี หรือไม่อยู่ก็ดี เราก็คจะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์

คริสเตียนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ (1 คร 3:10-15)

¹⁰ เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว ¹¹ เพราะเหตุที่เรา รู้จัก ความ น่า เกรง ขาม ของ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า เราจึงชักชวนคนทั้งหลาย แต่เราเป็นที่ประจักษ์แก่พระเจ้า และข้าพเจ้าหวังว่า เรา ได้ ปรากฏ ประจักษ์แก่จิต สำนึก ผิด และชอบของท่าน ด้วย ¹² เพราะเราไม่ได้ยกย่องตัวเองกับท่านทั้งหลายอีก แต่เราให้ท่านมีโอกาสนำเราออกอวดได้ เพื่อท่านจะได้มีข้อโต้ตอบคนเหล่านั้นที่ชอบอวดในสิ่งซึ่งปรากฏ แต่มิได้อวดในสิ่งซึ่งอยู่ในจิตใจ ¹³ เพราะว่าถ้าเราได้ประพฤติอย่างคนเสียจริต เราก็ได้ประพฤติเพราะเห็นแก่พระเจ้า หรือ ถ้าเรา ประพฤติ อย่าง คน ปกติ ก็เพื่อประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย

ราชทูตของพระคริสต์

¹⁴ เพราะว่าความรักของพระคริสต์ได้ครอบครองเราอยู่ เพราะเราคิดเห็นอย่างนี้ว่า ถ้าผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง เหตุฉะนั้น คน ทั้ง ปวง จึง ตาย แล้ว ¹⁵ และพระองค์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง เพื่อคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะมีได้เป็นอยู่เพื่อประโยชน์แก่ตัวเองอีกต่อไป แต่จะอยู่เพื่อ

พระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นมาเพราะเห็นแก่เราทั้งหลาย¹⁶ เหตุฉะนั้นตั้งแต่นี้ไปเราจะไม่พิจารณาผู้ใดตามเนื้อหนัง แม้ว่าเมื่อก่อนเราเคยพิจารณาพระคริสต์ตามเนื้อหนังก็จริง แต่เดี๋ยวนี้เราจะไม่พิจารณาพระองค์เช่นนั้นอีก¹⁷ เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆก็ล่วงไป ดูเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น¹⁸ ทั้งสิ้นนี้เกิดมาจากพระเจ้าผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ และทรงโปรดประทานให้เรารับใช้ในเรื่องราวคืนดีกัน¹⁹ คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวอนแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา²⁰ ฉะนั้นเราจึงเป็นราชทูตของพระคริสต์ โดยที่พระเจ้าทรงขอร้องทูลทั้งหลายทางเรา เราผู้แทนของพระคริสต์จึงขอร้องทูลให้คืนดีกันกับพระเจ้า²¹ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

6

สิ่งที่เราต้องยอมสละในการรับใช้พระคริสต์

¹ ฉะนั้นเราผู้เป็นคนทำการร่วมกับพระองค์ขอวิงวอนท่านว่า อย่าสักแต่รับพระคุณของพระเจ้าเป็นการหาประโยชน์มิได้² (เพราะพระองค์ตรัสว่า 'ในเวลาอันชอบ เราได้พึ่งเจ้า ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า' ดูเถิด บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ ดูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด)³ เรา มิได้ให้ผู้ใดมีเหตุสะดุดในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพื่อมิให้การที่เรารับใช้ปฏิบัตินั้นเป็นที่เขาจะติเตียนได้⁴ แต่ว่าการทั้งปวงเราได้กระทำตัวให้เป็นที่ชอบเหมือน

ผู้รับใช้ของพระเจ้า โดยความเพียรอดทนเป็นอันมาก ในความทุกข์ ในความขัดสน ในเหตุวิบัติ⁵ ในการถูกเขี่ยน ในการที่ถูกจำคุก ในการร่วนวาย ในการงานต่างๆ ในการอดหลับอดนอน ในการอดอาหาร⁶ โดยความบริสุทธิ์ โดยความรู้ โดยความอดกลั้นไว้นาน โดยใจกรุณา โดยพระวิญญูญาณ บริสุทธิ์ โดยความรักแท้⁷ โดยพระวอนะแห่ง ความจริง โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า โดยใช้เครื่องอาวุธแห่ง ความชอบธรรมด้วยมือขวา และมือซ้าย⁸ โดยมีเกียรติยศและไร้เกียรติยศ โดยเล่าลือกันว่าชั่วและเล่าลือกันว่าดี เหมือนถูกเขาหาว่า เป็น คน ที่ ล้อลวง เขา ให้หลง แต่ยังเป็น คน สัตย์จริง⁹ เหมือนถูกเขาหาว่า เป็น คน ไม่มีใครรู้จัก แต่ยังเป็น คน ที่ เขา ทั้ง หลาย รู้จักดี เหมือนคนตาย แต่ดูเถิด เรา ยังเป็นอยู่ เหมือนคนถูกเขี่ยน แต่ยังไม่ตาย¹⁰ เหมือนคน ที่มีความทุกข์ แต่ยังมี ความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ เหมือนคน ยากจน แต่ยังทำให้คนเป็นอันมากมั่งมี เหมือนคนไม่มีอะไร เลย แต่ยังมีสิ่งสารพัดบริบูรณ์

คริสเตียนต้องไม่เทียมแอกด้วยกันกับคนที่ไม่เชื่อ

¹¹ โอ ท่าน ชาว โครินธ์ เรา พุดกับท่าน อย่าง ไม่ปิดบัง เลย และใจของเรา ก็ เปิดรับท่าน ¹² ใจของท่าน ทั้ง หลาย ไม่ได้ปิดเพราะเรา แต่ปิดเพราะความรู้สึกของตนเอง ¹³ ดังนั้นในการตอบสนองอย่างเดียวกัน (ข้าพเจ้าขอพุดกับท่าน เหมือน อย่าง พุดกับ บุตร) คือ จง เปิด จิตใจ ของ ท่าน ด้วย ¹⁴ ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรม จะมี หุ่น ส่วนอะไร กับ ความ อธรรม และ ความ สว่าง จะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร ¹⁵ พระคริสต์กับเบลีอัล จะลง รอย กัน อย่างไร ได้ หรือ คน ที่ เชื่อ จะมี ส่วนอะไร กับ

คนที่ไม่เชื่อ ¹⁶ วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ตั้งที่พระเจ้า ตรัสไว้ว่า ‘เราจะอยู่ใน เขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา’ ¹⁷ องค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสว่า ‘เหตุฉะนั้นเจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเขาเข้าทั้งหลาย ¹⁸ เราจะเป็นบิดาของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นบุตรชายบุตรสาวของเรา’ องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น

7

¹ ท่านที่รัก เมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้แล้ว ให้เราชำระตัวเราให้ปราศจาก มลทิน ทุกอย่าง ของ เนื้อหนัง และ จิตวิญญาณ และจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วน โดยความเกรงกลัวพระเจ้า

ความชื่นชมยินดีของเปาโลต่อการตอบสนองของชาวโครินธ์

² ขอรับ เรา เกิด เรา มิได้ทำร้าย ผู้ใด เรา มิได้ชวน ผู้ใด ให้ทำชั่ว เรา มิได้โกง ผู้ใด เลย ³ ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้มิใช่เพื่อจะปรักปรำท่าน เพราะข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ท่านทั้งหลาย อยู่ในใจของเราที่เดียว จะตาย หรือ จะ เป็นก็อยู่ด้วยกัน ⁴ ข้าพเจ้าพูดอย่างไว้ใจท่านมาก และข้าพเจ้าภูมิใจเพราะท่านทั้งหลาย อย่าง มาก ข้าพเจ้า ได้ รับ ความ ชูใจ อย่าง บริบูรณ์ และใน ความ ยากลำบาก ของ เรา ทุกอย่าง ข้าพเจ้า ก็ยัง มีความ ปีติยินดี อย่าง เหลือล้น ⁵ เพราะแม้ว่า เมื่อ เรา มา ถึง แคว้น มาซิโดเนีย แล้ว เนื้อหนัง ของ เรา มิได้ พักผ่อน เลย

เรามีความลำบากอยู่รอบข้าง ภายนอกมีการต่อสู้ ภายในมีความกลัว⁶ แต่ถึงกระนั้นก็ดี พระเจ้าผู้ทรงหนุนน้ำใจคนที่ท้อใจ ได้ทรงหนุนน้ำใจเราโดยทรงให้ทิตัสมาหาเรา⁷ และมีใช่เพียงการมาของทิตัสเท่านั้น แต่โดยการที่ท่านได้หนุนน้ำใจทิตัสด้วย ตามที่ทิตัสได้มาบอกเราถึงความปรารถนาอย่างยิ่งและความโศกเศร้าของท่าน และใจจดจ่อของท่าน ที่มีต่อข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้น⁸ เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำให้ท่านเสียใจเพราะจดหมายฉบับนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ ถึงแม้ว่าเมื่อก่อนนั้น ข้าพเจ้าจะเสียใจบ้าง เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า จดหมายฉบับนั้นทำให้ท่านมีความเสียใจเพียงชั่วขณะเท่านั้น⁹ แต่บัดนี้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี มิใช่เพราะท่านเสียใจ แต่เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจใหม่ เพราะว่าท่านได้รับความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า ท่านจึงไม่ได้ผลร้ายจากเราเลย¹⁰ เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อม กระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึง ความรอด และไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย¹¹ จงพิจารณา ดูว่า ความ เสียใจ อย่าง ที่ ชอบพระทัยพระเจ้ากระทำให้เกิดความกระตือรือร้นมากทีเดียว ทำให้เกิดความขวนขวายที่จะแก้ตัวใหม่ และการไถ่แทนความกลัว ความปรารถนาอย่างยิ่ง ความกระตือรือร้น การแก้แค้น ในทุกสิ่งเหล่านั้นท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านก็หมดจดในการนี้แล้ว¹² เหตุฉะนี้ที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านก็มิใช่เพราะเห็นแก่คนที่ได้ทำผิด หรือเพราะเห็นแก่คนที่ต้องทนต่อการร้าย แต่เพื่อให้ความหวังใยของเราที่มีต่อท่านปรากฏแก่ท่านในสายพระเนตรพระเจ้า¹³ โดยเหตุนี้เราจึงมีความชื่นใจเมื่อเห็นว่าพวกท่านได้รับความชื่นใจ เรามีความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้นเพราะความยินดีของทิตัส ในการที่พวกท่านได้กระทำให้จิตใจของทิตัสชื่นบาน¹⁴ เพราะ

ถ้าข้าพเจ้าได้รอดเรื่องพวกท่านแก่ทิตัส ข้าพเจ้าก็ไม่ต้อง
 ละอายใจเลย ทุกสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ท่าน เป็นความจริง
 ฉันทัด สิ่งที่เราได้รอดเรื่องพวกท่านแก่ทิตัส เมื่อก่อนนั้น
 ก็ปรากฏเป็นจริงเหมือนกันฉันนั้น ¹⁵ และเมื่อทิตัสระลึก
 ถึงความเชื่อฟังของพวกท่านทั้งหลาย และการที่พวกท่าน
 ต้อนรับเขาด้วยความเกรงกลัวจนตัวสั่น เขาก็เพิ่มความ
 รักในพวกท่านมากยิ่งขึ้น ¹⁶ ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี เพราะว่า
 ข้าพเจ้าไว้ใจท่านได้ทุกอย่าง

8

ตัวอย่างการถวายด้วยใจร้อนรนของชาวมาซิโดเนีย

¹ ยิ่งกว่านี้ พี่น้อง ทั้ง หลาย เรา ใครให้ท่าน ทราบ ถึง
 พระคุณ ของ พระเจ้า โดยที่พระองค์ได้ทรง โปรด ปรทาน
 แก่ คริสตจักร ต่างๆ ใน แคว้น มาซิโดเนีย ² เพราะว่า เมื่อ
 คราว ที่ พวก เขา ถูก ทดลอง อย่าง หนัก ได้รับ ความ ทุกข์ยาก
 ความ ยินดี ล้น พ้น ของ เขา และความ ยากจน แสน เข็ญ ของ
 เขา นั้น ก็ ล้น ออก มา เป็น ใจ โอบ อ้อม อารี ของ เขา ³ เพราะ
 ข้าพเจ้า เป็น พยาน ได้ ว่า เขา ถวาย โดย สุด ความ สามารถ
 ของ เขา ที่จริง ก็ เกิน ความ สามารถ ของ เขา เสีย อีก ⁴ และ
 เขา ยัง ได้ วิงวอน เรา มากมาย ขอ ให้ เรา ยอม รับ ของ ถวาย
 นั้น และ ให้ เขามี ส่วน ใน การ ช่วย วิสุทธิ ชน ด้วย ⁵ ไม่ เหมือน
 ที่ เรา ได้ คาดหมาย ไว้ แต่ ได้ ถวาย ตัว เขา เอง แต่ องค์ พระ ผู้
 เป็น เจ้า ก่อน แล้ว ได้ มอบ ตัว ให้ เรา ตาม พระ ประสงค์ ของ
 พระเจ้า ⁶ จน ถึง กับ เรา ได้ เตือน ทิตัส ว่า เมื่อ เขา ได้ เริ่ม แล้ว
 ฉันทัด ก็ ให้ เขา ทำ ให้ สำเร็จ กับ ท่าน ทั้ง หลาย ใน พระ คุณ นี้ ด้วย
 เช่น กัน

คำตักเตือนเกี่ยวกับการถวายเพื่อกันและกัน

7 เหตุฉะนั้น เมื่อท่าน มีพร้อม บริบูรณ์ทุก สิ่ง คือ ความเชื่อ ถ้อยคำ ความรู้ ความกระตือรือร้น ทั้ง ปวง และความรัก ต่อเรา ท่าน ทั้ง หลาย ก็ จง ประกอบ พระคุณ นี้อย่าง บริบูรณ์เหมือน กัน เถิด 8 ข้าพเจ้า พุดอย่างนี้มีได้หมายว่า ให้ เป็น คำ บัญชา แต่ได้นำ เรื่อง ของ คนอื่นที่มีความกระตือรือร้นมาทดลองความรักของท่าน ดูว่า แท้หรือ ไม่ 9 เพราะ ท่าน ทั้ง หลาย รู้จัก พระคุณ ของ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้ เป็น เจ้าของ เราว่า แม้พระองค์มั่งคั่ง พระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจน เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเพื่อท่านทั้งหลายจะได้ เป็น คนมั่งมี เนื่องจากความยากจนของพระองค์ 10 และข้าพเจ้า จะออก ความ เห็น ในเรื่อง นี้ เพราะ จะ เป็น ประโยชน์แก่ท่าน เรื่อง ที่ ท่าน ได้ ตั้ง ต้นเมื่อปีกลายนี้ และมีใช้ตั้งต้นจะกระทำเท่านั้น แต่ว่ามีน้ำใจ จะกระทำ ด้วยนั้น 11 ฉะนั้น บัดนี้ ก็ควร แล้วที่ ท่าน จะกระทำ เรื่อง นั้น ให้ สำเร็จ เสีย เพื่อ ว่า เมื่อ ท่าน มีใจพร้อม อยู่แล้ว ท่านก็จะ ได้ทำให้ สำเร็จตาม ความสามารถ ของท่าน 12 เพราะว่า ถ้ามีน้ำใจพร้อม อยู่แล้ว พระเจ้า ก็พอ พระทัย ที่ จะทรง รับตาม ที่ ทุก คน มีอยู่ มีใช้ตาม ที่ เขา ไม่มี 13 ข้าพเจ้า ไม่ได้ หมาย ความว่า ให้ การงาน ของ คนอื่น เบาลง และ ให้ การงาน ของ พวก ท่าน หนักขึ้น 14 แต่ เป็นการ ให้ กัน ไป ให้ กัน มา ในยาม ที่ พวก ท่าน มีบริบูรณ์ เช่น เวลานี้ ท่าน ก็ ควร จะ ช่วย คน เหล่า นั้น ที่ ขัดสน และ ในยาม ที่ เขา มีบริบูรณ์ เขาก็ จะ ได้ช่วย พวก ท่าน เมื่อ ขัดสน เพื่อ เป็นการ ให้ กัน ไป ให้ กัน มา 15 ตาม ที่ มีเขียน ไว้ว่า ‘คนที่ เก็บ ได้ มาก ก็ ไม่มี เหลือ และ คน ที่ เก็บ ได้ น้อย ก็ หาขาด ไม่’

การแสดงออกอย่างซื่อสัตย์ต่อเงินถวายของคริสตจักร

16 แต่ขอขอบพระคุณ พระเจ้า ผู้ทรงโปรดให้ ทิตัสมีใจ กระตือรือร้นอย่างนั้นเพื่อท่านทั้งหลายเหมือนกัน 17 เพราะไม่เพียงแต่เขาได้รับคำเตือนเท่านั้น แต่เขาได้ไปหาท่าน เพราะเขาเองมีใจพร้อมอยู่แล้วด้วย 18 เราให้พี่น้องคนหนึ่ง ที่มีชื่อเสียงในการประกาศข่าวประเสริฐตามคริสตจักรทั้งหลายไปกับทิตัสด้วย 19 และมีใช้แต่เท่านั้น คริสตจักรได้ตั้งคนนั้นไว้ให้เป็นเพื่อนเดินทางด้วยกันกับเราในพระคุณนี้ ซึ่งเราได้รับใช้อยู่ เพื่อให้เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นที่ยกย่องน้ำใจพร้อมของท่าน 20 เราเจตนาจะไม่ให้คนหนึ่งคนใดติเตียนเราได้ ในเรื่องของถวาย เป็นอันมากซึ่งเรารับมาแจกนั้น 21 เพราะเรามุ่งที่จะกระทำสิ่งที่ซื่อสัตย์ มิใช่เฉพาะแต่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ในสายตาของมนุษย์ด้วย 22 เราได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปกับเขาทั้งสองด้วย ผู้ซึ่งเราได้ทดสอบแล้วว่า มีความกระตือรือร้นในหลายสิ่ง และเดี๋ยวนี้เขามีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น เพราะเรามีความไว้วางใจในท่านมาก 23 ถ้ามีคนใดถามถึงทิตัส ทิตัสก็เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า และเป็นผู้ช่วยในการของท่านทั้งหลาย หรือถ้ามีคนใดถามถึงพี่น้องสองคนนั้น เขาก็เป็นทูตรับใช้ของคริสตจักรทั้งหลายและเป็นสง่าราศีของพระคริสต์ 24 เหตุฉะนั้น จึงให้ความรักของท่านประจักษ์แก่คนเหล่านั้น และแสดงให้เห็นแก่คริสตจักรทั้งหลายด้วย ให้สมกับที่ข้าพเจ้าได้อวดเรื่องพวกท่านให้เขาฟัง

9

1 ข้าพเจ้า ไม่ จำเป็น ต้อง เขียน ถึง ท่าน ใน เรื่อง การ สงเคราะห์วิสุทธิชน 2 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าใจของท่านพร้อมอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงพูดอวดเรื่องพวกท่านกับพวกมาซิโด

เนียว่า พวกอากายาได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้วตั้งแต่ปีกลาย
 และความกระตือรือร้นของพวกท่านก็เร้าใจคนเป็นอันมาก
³ แต่ข้าพเจ้าได้ให้พี่น้องเหล่านั้นไป เพื่อมิให้การอวดของ
 เราเรื่องท่านในข้อนั้นเป็นการเปล่าประโยชน์ และเพื่อให้
 ท่านจัดเตรียมไว้ให้พร้อมตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วนั้น
⁴ มิฉะนั้นแล้ว ถ้าชาว มาซิโดเนียบางคน มา กับข้าพเจ้า
 และเห็นว่า ท่าน มิได้เตรียมพร้อมตามที่ เรา ได้ อวด ไว้ นั้น
 (อย่าว่าแต่ท่านจะขายหน้าเลย) เราเองก็จะขายหน้าด้วย
⁵ เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้า จึง เห็นว่า สมควร จะ วิงวอน ให้พี่น้อง
 เหล่า นั้น ไป หา ท่าน ก่อน ข้าพเจ้า และ ให้ จัด เตรียม ของ
 ถวายของ ท่านไว้ ตามที่ ท่าน ได้ สัญญา ไว้ แล้ว เพื่อของถวาย
 นั้นจะมีอยู่พร้อม และจะเป็นของถวายที่ ให้ ด้วย ใจ ครัทธา
 มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ

พระเจ้าทรงรักผู้ที่ให้ด้วยใจยินดี

⁶ นี้แหละ คนที่ หวาน เพียง เล็ก น้อย ก็ จะ เกี้ยว เก็บ ได้
 เพียง เล็ก น้อย คนที่ หวาน มาก ก็ จะ เกี้ยว เก็บ ได้ มาก ⁷ ทุก
 คน จง ให้ตาม ที่ เขา ได้ คิด หมายถึง ไว้ ใน ใจ มิใช่ให้ด้วย นึก
 เสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคน
 นั้นที่ ให้ด้วยใจยินดี ⁸ และพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถประทาน
 พระคุณ อันอุดม ทุก อย่าง แก่ ท่าน ทั้ง หลาย เพื่อให้ท่าน
 มีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบ
 ริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วย ⁹ (ตามที่เขียนไว้ว่า ‘เขา
 แจกจ่าย เขาได้ให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขา
 ดำรงเป็นนิรันดร์’ ¹⁰ ฝ่ายพระองค์ผู้ประทานพืชแก่คนที่หวาน
 และประทานอาหารแก่คนที่กิน จะทรงโปรดให้พืชของท่าน
 ที่หวานนั้นทวีขึ้นเป็นอันมาก และจะทรงให้ผลแห่งความ
 ชอบธรรมของท่านเจริญยิ่งขึ้น) ¹¹ โดยทรงให้ท่านทั้งหลาย
 มีสิ่งสารพัดมั่งคั่งบริบูรณ์ขึ้น เพื่อให้ท่านมีแจกจ่ายอย่างใจ

กว้างขวาง ซึ่งจะให้เกิดการขอบพระคุณพระเจ้า ¹² เพราะว่าการ รับ ใช้ ใน การ ปรน นิบัติ นั้นมิใช่จะ ช่วย วิสุทธิชน ซึ่งขัดสนเท่านั้น แต่ยังเป็นเหตุให้มี การขอบพระคุณพระเจ้า เป็นอันมากด้วย ¹³ และเนื่องจากผลแห่งการรับใช้นั้น เขาจึงถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า โดยเหตุที่ท่านทั้งหลายยอมฟังและตั้งใจอยู่ในอำนาจข่าวประเสริฐของพระคริสต์ และเพราะเหตุที่ท่านได้แจกจ่ายแก่เขาและแก่คนทั้งปวงด้วยใจกว้างขวาง ¹⁴ เขาก็จะวิงวอนขอพระพรให้แก่ท่านทั้งหลาย และปรารถนา ท่าน เป็นอัน มาก เพราะเหตุ พระคุณ ของพระเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในท่านอย่างเหลือล้น ¹⁵ จงขอบพระคุณพระเจ้า เพราะของประทาน ซึ่ง พระองค์ ทรง ประทาน นั้นที่ เหลือจะพรรณนาได้

10

เปาโล พิสูจน์ถึงความเป็นอัครสาวกของตัวเองอีกครั้ง

¹ บัดนี้ข้าพเจ้า เปาโล ขอวิงวอนต่อท่านเป็นส่วนตัว โดยเห็นแก่ความอ่อนสุภาพและพระทัยกรุณาของพระคริสต์ ข้าพเจ้าผู้ซึ่งท่านว่า เป็นคนสุภาพถ่อมตนเมื่ออยู่กับท่านทั้งหลาย แต่เมื่ออยู่ต่างหากก็เป็นคนใจกล้าต่อท่านทั้งหลาย ² คือข้าพเจ้าขอร้องท่านว่า เมื่อข้าพเจ้ามาอยู่กับท่านอย่าให้ข้าพเจ้าต้องแสดงความกล้าหาญด้วยความแน่ใจอย่าง ที่ ข้าพเจ้า คิด สำแดง ต่อ บาง คน ที่ นึก เห็นว่า เรา ยัง ดำเนิน ตาม เนื้อ หนึ่ง นั้น ³ เพราะว่า ถึง แม้เรา ยัง ดำเนิน อยู่ใน เนื้อ หนึ่ง ก็จริง แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตาม ฝ่าย เนื้อ หนึ่ง ⁴ (เพราะว่าศาสตราวุธแห่งการสงครามของเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนึ่ง แต่มีอานุภาพอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าที่จะทำลายป้อมอันแข็งเกร่งลงได้) ⁵ คือทำลายความคิด และพิธีมานะ

ทุก ประการที่ ตั้ง ตัว ขึ้น ขัด ขวาง ความรู้ ของ พระเจ้า และ
น้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟัง
พระคริสต์ ⁶ และพร้อมที่จะแก้แค้นการไม่เชื่อฟังทุกอย่าง
ในเมื่อ ความเชื่อฟังของท่านทั้งหลายจะสำเร็จ ⁷ ท่านแล
ดูสิ่งที่ปรากฏภายนอกหรือ ถ้าผู้ใดมั่นใจว่าตนเป็นคนของ
พระคริสต์ ก็ให้ผู้นั้นคำนึงถึงตนเองอีกว่า เมื่อเขาเป็นคน
ของพระคริสต์ เราก็เป็นคนของพระคริสต์เหมือนกัน ⁸ ถึง
แม้ข้าพเจ้า จะ อื้อวอด มาก ไป สัก หน่อย ใน เรื่อง อำนาจ ซึ่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้ไว้เพื่อสร้างท่าน มิใช่เพื่อ
ทำลายท่าน ข้าพเจ้าก็จะไม่ละอาย ⁹ เพื่อท่านทั้งหลายจะ
ไม่คิดเห็นว่า ข้าพเจ้าอยากให้ท่านกลัวเพราะจดหมายของ
ข้าพเจ้า ¹⁰ เพราะมีบางคนพูดว่า “จดหมายของเปาโลนั้นมี
น้ำหนัก และมีอำนาจ มาก ก็จริง แต่ว่า ตัว เขา ดูอ่อน กำลัง
และ คำพูด ของ เขา ก็ ใช้ ไม่ได้ ” ¹¹ จง ให้ คน เหล่า นั้น เข้าใจ
อย่าง นี้ ว่า เมื่อ เรา ไม่อยู่ เรา พูด ไว้ ใน จดหมาย ของ เรา ว่า
อย่างไร เมื่อเรามาแล้วเราก็จะกระทำอย่างนั้นด้วย ¹² เรา
ไม่ต้องการที่จะจัดอันดับหรือเปรียบเทียบตัวเราเองกับบาง
คนที่ ยกย่อง ตัว เอง แต่เมื่อเขาเอาตัวของเขา เป็น เครื่อง
วัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกันและกัน เขาก็เป็น
คนขาดปัญญา ¹³ ฝ่ายเราจะไม่อื้อวอดในสิ่งใดเกินขอบเขต
แต่ว่าจะอวดในขอบเขตที่พระเจ้าทรงจัดไว้ให้เรา และพวก
ท่านก็อยู่ในขอบเขตนั้น ¹⁴ การที่มาถึงท่านนั้น มิใช่โดยการ
ล่องขอบเขตอันควร เรามาจนถึงท่านทั้งหลายเพื่อประกาศ
ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ¹⁵ เรา มิได้ อื้อวอด เกิน ขอบเขต
มิได้ อวด ใน การงาน ที่ คน อื่น ได้ กระทำ แต่เราหวังใจว่า เมื่อ
ความ เชื่อ ของ ท่าน จำ เร็ญ มาก ขึ้น แล้ว ท่าน จะ ช่วย เรา ให้
ขยายเขตกว้างขวางออกไปอีกเป็นอันมากตามขนาดของ
เรา ¹⁶ เพื่อเราจะได้ประกาศข่าวประเสริฐในเขตที่อยู่นอก

ท้องถิ่นของพวกเขา โดยไม่โอ้อวด เรื่องการงานที่คนอื่น
ได้ทำไว้พร้อมแล้วนั้น ¹⁷ ถ้าผู้ใดจะอวด ก็จงอวดองค์พระผู้
เป็นเจ้าของ ¹⁸ เพราะคนที่ยกย่องตัวเองไม่เป็นที่นับถือของผู้ใด
คนที่น่านับถือนั้นคือคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงยกย่อง

11

¹ ข้าพเจ้า อยาก จะ ขอ ให้ ท่าน ทน พัง ความ เกลา ของ
ข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่ง และให้ทนกับข้าพเจ้าจริงๆ ² เพราะ
ว่า ข้าพเจ้า หวงแหน ท่าน อย่าง ที่ พระเจ้า ทรง หวงแหน
เพราะว่า ข้าพเจ้า ได้ หมั้น พวก ท่าน ไว้ สำหรับ สามิผู้ เดียว
เพื่อ ถวาย พวก ท่าน ให้ แก่ พระ คริสต์ เป็น พรหมจารี บริสุทธิ
³ แต่ข้าพเจ้า เกรง ว่า ฐ นั้น ได้ ล่อ ลวง นาง เอ วา ด้วย อุบาย
ของ มัน ฉนั้นใด จิตใจของ ท่าน ก็ จะ ถูก ล่อ ลวง ให้ หลง ไป จาก
ความ บริสุทธิ ซึ่ง มี อยู่ใน พระ คริสต์ โดย วิธี หนึ่ง วิธี ใด ฉนั้นนั้น
⁴ เพราะ ว่า ถ้า คน ใด จะ มา เทศนา สั่ง สอน ถึง พระ เยซู อี กอง
ค์ หนึ่ง ซึ่ง แตก ต่าง กับ ที่ เรา ได้ เทศนา สั่ง สอน นั้น หรือ ถ้า
ท่าน จะ รับ วิญญาณ อื่น ซึ่ง แตก ต่าง กับ ที่ ท่าน ได้ รับ แต่ ก่อน
หรือ รับ ข่าว ประเสริฐ อื่น ซึ่ง แตก ต่าง กับ ที่ ท่าน ได้ รับ ไว้ แล้ว
แหม ท่าน ทั้ง หลาย ช่าง อด ทน สน ใจ พัง เขา เสีย จริง ๆ ⁵ เพราะ
ข้าพเจ้า คิด ว่า ข้าพเจ้า ไม่ ด้อย กว่า อัศวกร ชั้น ผู้ ใหญ่ เหล่า
นั้น แม้ แต่ น้อย เลย ⁶ แม้ ว่า ข้าพเจ้า พุด ไม่ เก่ง แต่ ข้าพเจ้า
ก็ ยัง มี ความ รู้ ที่ จริง เรา ก็ ได้ แสดง ข้อ นี้ ให้ ประจักษ์ แก่ พวก
ท่าน ใน กิจการ ทุก สิ่ง แล้ว ⁷ ข้าพเจ้า ได้ กระ ทำ ผิด หรือ ใน การ
ที่ ข้าพเจ้า ได้ ถ่อม ใจ ลง เพื่อ ยก ชู ท่าน ขึ้น เพราะ ข้าพเจ้า ได้
ประกาศ ข่าว ประเสริฐ ของ พระ เจ้า แก่ พวก ท่าน โดย ไม่ได้ คิด
ค่า หรือ ⁸ ข้าพเจ้า ได้ ปล้น คริสตจักร อื่น ด้วย การ รับ เงิน บำ รุง
จาก เขา เพื่อ จะ ได้ ปรนนิบัติ พวก ท่าน ⁹ และ เมื่อ ข้าพเจ้า

อยู่กับพวกท่านและกำลังขาดแคลนนั้น ข้าพเจ้าก็มีได้เป็นภาระแก่ผู้ใด เพราะว่า พี่น้องที่มาจากแคว้นมาซิโดเนีย ได้เจ้อจวน ให้พอ แก่ ความ ต้องการ ของ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า ระวัง ตัว ไม่ให้เป็นภาระแก่พวกท่านในทางหนึ่งทางใดทุกประการ และข้าพเจ้า จะ ระวัง ตัว เช่น นั้น ต่อ ไป ¹⁰ ความจริงของพระคริสต์มีอยู่ในข้าพเจ้าแน่ฉันใด จึงไม่มีผู้ใดในเขตแคว้นอากายาสามารถที่จะห้ามข้าพเจ้าไม่ให้อวดเรื่องนี้ได้ฉันนั้น ¹¹ เพราะเหตุใด เพราะข้าพเจ้าไม่รักพวกท่าน หรือ พระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้ารักพวกท่าน ¹² แต่สิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำต่อไป เพื่อข้าพเจ้าจะตัดโอกาสคนเหล่านั้นที่คอยหาโอกาส เพื่อว่าเมื่อเขาอ้อวดนั้นเขาจะได้ปรากฏว่ามีสภาพเหมือนกับเรา

ขาดานปลอมเป็น “ทูตสวรรค์แห่งความสว่าง”

¹³ เพราะคนอย่างนั้น เป็นอัครสาวกเทียม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ ¹⁴ การกระทำ เช่น นั้น ไม่ แปรลก ประหลาด เลย ถึงขาดานเองก็ยังไม่ปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้ ¹⁵ เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่ผู้รับใช้ของขาดานจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ท้ายที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา

การเผชิญภัยและการทนทุกข์ของเปาโล

¹⁶ ข้าพเจ้าขอกล่าวซ้ำอีกว่า อย่าให้ใครเห็นไปว่าข้าพเจ้าเป็นคนเขลา แต่ถ้ามี ก็ให้เขาต้อนรับข้าพเจ้าอย่างต้อนรับคนเขลาเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้อวดตัวเองได้บ้าง ¹⁷ การที่ข้าพเจ้าพูดอย่างนั้น ข้าพเจ้ามิได้พูดตามอย่างองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พูดอย่างคนเขลา ด้วยไว้ใจตัวในการอวดนั้น ¹⁸ เพราะเมื่อเห็นว่าหลาย คน เคยอวดตาม เนื้อ หนึ่ง

ข้าพเจ้า ก็ จะ อวด บ้าง ¹⁹ เพราะ ว่าการ ที่ ท่าน ทน พัง คน
 เขลา พุด ด้วย ความ ยินดี นั้น น่า จะ เป็น เพราะ ท่าน ข้าง ฉลาด
 เสีย นี้ ะไร ²⁰ เพราะ ท่าน ทน เอา ถ้า มี ผู้ นำ ท่าน ไป เป็น
 ทาส ถ้า มี ผู้ ล้าง ผลาญ ท่าน ถ้า มี ผู้ มา ยึด ของ ของ ท่าน ไป
 ถ้า มี ผู้ ยก ตัว เอง เป็น ไทใหญ่ ถ้า มี ผู้ ตบ หน้า ท่าน ²¹ ข้าพเจ้า
 ต้อง พุด ด้วย ความ ละอาย ว่า ดู เหมือน เรา อ่อนแอ เกิน ไป
 ใน เรื่อง นี้ ไม่ว่า ใคร กล้า อวด ใน เรื่อง ไດ (ข้าพเจ้า พุด อย่าง
 คน เขลา) ข้าพเจ้า ก็ กล้า อวด เรื่อง นั้น เหมือน กัน ²² เขา
 เป็น ชาต อีบรู หรือ ข้าพเจ้า ก็ เป็น เหมือน กัน เขา เป็น คน ชาต
 อิสราเอล หรือ ข้าพเจ้า ก็ เป็น เหมือน กัน เขา เป็น เชื้อ สาย ของ
 อับราฮัม หรือ ข้าพเจ้า ก็ เป็น เหมือน กัน ²³ เขา เป็น ผู้ รับ ใช้ ของ
 พระ คริสต์ หรือ ข้าพเจ้า เป็น ดี กว่า เขา เสีย อีก (ข้าพเจ้า
 พุด อย่าง คน โง่) ข้าพเจ้า ทำงาน มาก ยิ่ง กว่า เขา อีก ข้าพเจ้า
 ถูก โบย ดี เกิน ขนาด ข้าพเจ้า ติด คุก มากกว่า เขา ข้าพเจ้า หวิด
 ตาย บ่อย ๆ ²⁴ พวก ยิว เชื้อ ยัน ข้าพเจ้า ห้า ครั้ง ๆ ละ สาม สิบ เก้า
 ที ²⁵ เขา ตี ข้าพเจ้า ด้วย ไม้ เรียว สาม ครั้ง เขา เอา ก้อน หิน
 ขว้าง ข้าพเจ้า ครั้ง หนึ่ง ข้าพเจ้า เผชิญ ภัย เรือ แดก สาม ครั้ง
 ข้าพเจ้า ลอย อยู่ ใน ทะเล คีน หนึ่ง กับ วัน หนึ่ง ²⁶ ข้าพเจ้า ต้อง
 เดิน ทาง บ่อย ๆ เผชิญ ภัย อัน นาก ล้ว ใน แม่ น้ำ เผชิญ โจร ภัย
 เผชิญ ภัย จาก คน ชาต ของ ข้าพเจ้า เอง เผชิญ ภัย จาก คน ต่าง
 ชาต เผชิญ ภัย ใน นคร เผชิญ ภัย ใน ป่า เผชิญ ภัย ใน ทะเล
 เผชิญ ภัย จาก พี่ น้อง เทียม ²⁷ ต้อง ทำงาน เหน็ด เหนื่อย และ
 ยาก ลำบาก ต้อง อุด หลับ อุด นอน บ่อย ๆ ต้อง หิว และ กระจาย
 ต้อง อุด ข้าว บ่อย ๆ ต้อง ทน หนาว และ เป็ ลือ ย ภาย ²⁸ และ
 นอกจาก สิ่ง เหล่า นั้น ที่ อยู่ ภาย นอก แล้ว ยังมี การ อื่น ที่ บีบ
 ข้าพเจ้า อยู่ ทุก วัน ๆ คือ การ ดู แล คริสต จักร ทั้ง ปวง ²⁹ มี ใคร
 บ้าง เป็น คน อ่อน กำ ลัง และ ข้าพเจ้า ไม่ อ่อน กำ ลัง ด้วย มี ใคร

บ้างที่ถูกทำให้สะดุด และข้าพเจ้าไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนด้วย
³⁰ ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ข้าพเจ้าก็จะอวดสิ่งที่แสดง
 ว่า ข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนกำลัง ³¹ พระเจ้าทรงเป็นพระบิดา
 ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรง
 เป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญเป็นนิตย์ พระองค์ทรงทราบ
 ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้มูสา ³² ผู้ว่าราชการการเมืองของกษัตริย์อาเรท
 สในนครดามัสกัส ให้ทหารเฝ้านครดามัสกัสไว้ เพื่อจะจับ
 ตัวข้าพเจ้า ³³ แต่เขาเอาตัวข้าพเจ้าใส่กระบุงใหญ่หย่อนลง
 ทางช่องที่กำแพงนคร ข้าพเจ้าจึงพ้นจากเงื้อมมือของท่าน
 ผู้ว่าราชการ

12

เปาโลได้รับการสำแดงอันยิ่งใหญ่

¹ ข้าพเจ้า จำ จะต้อง อวด ถึง แม้จะ ไม่มี ประโยชน์อะไร
 แต่ข้าพเจ้าจะเล่าต่อไปถึงนิมิตและการสำแดงต่างๆซึ่งมา
 จากองค์พระผู้เป็นเจ้า ² สิบสี่ปีมาแล้วข้าพเจ้าได้รู้จักชาย
 คนหนึ่งในพระคริสต์ เขาถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม
 (แต่จะไป ทั้ง กาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ หรือ ไป โดย ไม่มี กาย
 ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ) ³ ข้าพเจ้ารู้จักชายผู้นั้น
 (แต่จะไป ทั้ง กาย หรือ ไม่มี กาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรง
 ทราบ) ⁴ คือว่าคนนั้นถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษม และ
 ได้ยินวาทาซึ่งจะพูดเป็นคำไม่ได้ และมนุษย์จะพูดออกมา
 ก็ต้องห้าม ⁵ สำหรับชายนั้นข้าพเจ้าอวดได้ แต่สำหรับตัว
 ข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะไม่อวดเลย นอกจากจะอวดถึงเรื่อง
 การอ่อนแอของข้าพเจ้า ⁶ เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอยากจะ
 อวด ข้าพเจ้าก็ไม่ใช้คนเขลา เพราะข้าพเจ้าพูดตามความ
 จริง แต่ข้าพเจ้า ระงับ ไว้ ก็เพราะเกรงว่า บาง คน จะ ยก
 ข้าพเจ้าเกินกว่าที่เขาได้เห็นและได้ฟังเกี่ยวกับข้าพเจ้า

หนามใหญ่ในเนื้อของเปาโล

7 และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวจนเกินไป เนื่องจากที่ได้เห็นการสำแดง มากมาย นั้น ก็ทรงให้มีหนาม ใน เนื้อ ของข้าพเจ้า หนามนั้นเป็นทูตของซาตานคอยทุบตีข้าพเจ้า เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป 8 เรื่องหนามนั้น ข้าพเจ้าวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสาม ครั้ง เพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า 9 แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า **“พระคุณของเรา ก็มีพอ สำหรับ เจ้า แล้ว เพราะ ความอ่อนแอ มีที่ไหน เดชของเรา ก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น”** เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีโอ้อวดในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า 10 เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการถูกว่ากล่าวต่างๆ ในการขัดสน ในการถูกข่มเหง ในการยากลำบาก เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น 11 ในการรอดนั้นข้าพเจ้าก็เป็นคนเขลาไปแล้วซี ท่านบังคับข้าพเจ้าให้เป็น เพราะว่ามีสมควรแล้วที่ท่านจะยกย่องข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ด้อยกว่าอัครสาวกชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแต่ประการใดเลย ถึงแม้ข้าพเจ้าจะไม่วิเศษอะไรเลยก็จริง 12 แท้จริงหมายสำคัญต่างๆของอัครสาวกก็ได้สำแดงให้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยบรรดาความเพียร โดยหมายสำคัญ โดยการมหัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์ 13 เพราะว่าพวกท่านเสียเปรียบ คริสตจักรอื่นๆในข้อใดเล่า เว้นไว้ในข้อนี้ คือที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน การผิดนั้นขอท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้าเถิด 14 ดูเถิด ข้าพเจ้า เตรียมพร้อมที่จะมาเยี่ยมพวกท่านเป็นครั้งที่สาม และข้าพเจ้าจะไม่เป็นภาระแก่พวกท่าน เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดจากท่าน แต่ต้องการตัวท่าน เพราะว่าที่ลูกจะสะสมไว้สำหรับ

พ่อแม่อีกไม่สมควร แต่พ่อแม่ควรสะสมไว้สำหรับลูก ¹⁵ และข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะเสียและสละแรงหมดเพื่อท่านทั้งหลาย แม้ว่าข้าพเจ้ารักท่านมากขึ้นๆ ท่านกลับรักข้าพเจ้าน้อยลง ¹⁶ ถึง แม้เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็มีได้เป็นภาระแก่พวกท่าน แต่เหมือนเป็นผู้ชาญฉลาด ข้าพเจ้าใช้อุบายดักจับท่าน ¹⁷ ข้าพเจ้าได้ผลประโยชน์อะไรจากพวกท่านในการที่ส่งคนเหล่านั้นไปเยี่ยมพวกท่านหรือ ¹⁸ ข้าพเจ้าขอให้ที่ตัสไป และพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วย ที่ตัสได้ผลประโยชน์จากพวกท่านบ้างหรือ เราทั้งสองมิได้ดำเนินการด้วยน้ำใจอย่างเดียวกันหรือ เรามีได้เดินตามรอยเดียวกันหรือ

เปาโลปรารภนาให้ชาวโครินธ์กลับใจ

¹⁹ ท่านทั้งหลายยัง คิดว่า เรา กำลัง กล่าว แก่ตัว ต่อ ท่าน อีก หรือ ที่จริง เรา พูด ใน พระ คริสต์ ตั้ง แกร อยู่ ต่อ พระ พักตร์พระเจ้า และ ท่าน ที่รัก สิ่ง สสารพัด ที่ เรา ได้ กระทำ นั้น เรากระทำเพื่อท่านจะจำเริญขึ้น ²⁰ เพราะว่าข้าพเจ้าเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้า มา ถึง ข้าพเจ้า อาจ จะ ไม่เห็น พวก ท่าน เป็น เหมือน อย่าง ที่ ข้าพเจ้า อยาก เห็น และ ท่าน จะ ไม่เห็นข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ท่านอยากเห็น คือเกรงว่า ไม่เหตุใดก็เหตุหนึ่ง จะมีการวิวาทกัน ริษยา กัน โกรธ กัน มักรใหญ่ใฝ่สูง นินทา กัน ชุบซิบ ส่อเสียด กัน จองหองพองตัว และเกะกะวุ่นวายกัน ²¹ ข้าพเจ้าเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้า กลับมา พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้าต่ำต้อยในหมู่พวกท่าน และข้าพเจ้าจะต้องเศร้างใจ เพราะเหตุหลายคน ที่ได้ทำผิดมาก่อนแล้ว และมีได้กลับใจถึงการโสโครก การผิดประเวณี และการลามก ซึ่งเขาได้กระทำอยู่นั้น

13

คำตักเตือนก่อนอำลา

1 ครั้งนี้จะเป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมพวกท่าน ‘คำพูดต่างๆ คำต้องมีพยานสองหรือสามปาก จึงจะเป็นที่เชื่อถือได้’² ข้าพเจ้าได้บอกท่านแต่ก่อน และข้าพเจ้าจึงบอกท่าน อีก เหมือน เมื่อ ข้าพเจ้า ได้อยู่กับท่าน ครั้ง ที่ สอง นั้น เดียวนี้ถึงข้าพเจ้า ไม่ได้อยู่กับท่าน ข้าพเจ้าก็ยังเขียนฝากถึง เขา เหล่า นั้น ซึ่ง ได้ กระทำ ผิด แต่ก่อน และ ถึง คน อื่น ทั้งปวงว่า ถ้าข้าพเจ้ามาอีก ข้าพเจ้าจะไม่เว้นการตีโทษใครเลย³ เพราะว่า ท่าน ทั้ง หลาย ต้องการ ที่ จะ เห็น หลักฐานว่า พระคริสต์ ตรัสทางข้าพเจ้า พระองค์มิได้ทรงอ่อนกำลังต่อท่าน แต่ทรงฤทธิ์มากในหมู่พวกท่าน⁴ เพราะถึงแม้ว่าพระองค์ทรงถูกตรึงโดยทรงอ่อนกำลัง พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะว่าเราก็อ่อนกำลังด้วยกันกับพระองค์ แต่เราจะมีชีวิต เป็น อยู่กับพระองค์โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มีต่อท่าน ทั้ง หลาย⁵ ท่านจงพิจารณาตัวของท่านว่า ท่านตั้งอยู่ในความเชื่อหรือไม่ จงพิสูจน์ตัวของท่านเองเถิด ท่านไม่รู้เองหรือว่าพระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย นอกจากท่านจะเป็น ผู้ถูก ทอด ทิ้ง⁶ แต่ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงรู้ว่าเรามีได้เป็น ผู้ถูก ทอด ทิ้ง⁷ บัดนี้ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อท่าน ทั้ง หลาย จะ ไม่ กระทำ ชั่ว ไฉย มิใช่ว่า เรา จะ ให้ปรากฏว่า เรา เป็น ที่ ทรง ชอบ พระทัย แต่เพื่อท่าน จะ ประพฤติเป็นที่ชอบ ถึงแม้จะดูเหมือนเราเองเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง⁸ เพราะว่าเราจะกระทำการสิ่งใดขัดกับความจริงไม่ได้ ได้แต่ทำเพื่อความจริงเท่านั้น⁹ เพราะว่าเมื่อเราอ่อนแอ และท่านเข้มแข็ง เรากียินดี เราปรารถนาสิ่งนี้ด้วย คือขอให้ท่านทั้งหลายบรรลุถึงความบริบูรณ์¹⁰ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนข้อความนี้เมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่ ด้วย เพื่อเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว

จะได้ไม่ต้องกวดขันท่านโดยใช้อำนาจ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่ข้าพเจ้า เพื่อการก่อกำเนิดมิใช่เพื่อการทำลายลง ¹¹ ในที่สุดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ขอลาก่อน ท่านจงปรับปรุงตัวให้ดี จงมีกำลังใจอันดี จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และพระเจ้าแห่งความรัก และสันติสุขจะทรงสถิตอยู่กับท่าน ¹² จงทักทายปราศรัยกันด้วยธรรมเนียมฉบับบริสุทธี ¹³ วิสุทธิชนทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย ¹⁴ ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความรักแห่งพระเจ้า และความสนิทสนมซึ่งมาจากพระวิญญูญาณบริสุทธี จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [จดหมายฉบับที่สองถึงชาวโครินธ์ ได้เขียนจากเมืองฟีลิปปี แคว้นมาซิโดเนีย และส่งโดยทิทัสและลูกา]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a